

## INLEIDING

In hoeverre kennen wij onszelf? We zijn met z'n allen op pelgrimage hier op Aarde, en zijn allen zoekende (bewust of onbewust) omdat we iets missen. Soms voelen of ervaren we dat als een soort heimwee.. Dat 'iets' is ons bewustzijn van- en verbinding met ons hogere Zelf, onze Godskern, ook wel Ikben, Monade, of de bron genoemd. In onze lage driedimensionale grofstoffelijke wereld hebben we allemaal te maken met de splitsing, en daarom met ons lagere zelf – oftewel onze persoonlijkheid met ons ego, met al z'n verleidingen, verslavingen, oneindigheid aan vormen en afleidingen waar we ons in kunnen verliezen. Alles wat je denkt en voelt, zend je uit en trek je aan, komt weer naar je terug. **Dat is de kosmische wet van resonantie**, oftewel: het gelijke trekt het gelijke aan (zoals je zaait zul je oogsten). We beseffen meestal niet dat we onze ervaringen zélf creëren, omdat er in onze driedimensionale grofstoffelijke wereld (nóg) veel tijd overheen gaat voordat die uitwerking zich manifesteert, en we het verband dan niet meer kunnen zien (samenhang tussen oorzaak en gevolg).

Onze ziel is de tempel van de Geest, en ons grofstoffelijke lichaam is de tempel van de ziel, is boodschapper, instrument om ons te helpen spiritueel te ontwikkelen en groeien, maar willen we werkelijk luisteren? En aan wie geven we gehoor: aan ons lager zelf (persoonlijkheid met ego), of hoger Zelf (Ziel met

Geestkern/Godskern)? En kunnen we al goed onderscheiden? Het is een hele uitdaging om wakker/bewust te zijn en verantwoordelijkheid te nemen, blijven slapen is veel makkelijker (lijkt het..). **Om te kunnen groeien/ontwikkelen in spiritueel bewustzijn is zelfkennis noodzakelijk.**

Dit boek is bedoeld om wakker te schudden in die zin, om spiritueel bewust te worden en zijn, want pas als we onze eigen duisternis, ons ego, werkelijk kennen, accepteren, gaan loslaten en transmuteren, kunnen we Licht en Liefde ontvangen en weer naar buiten toe uitstralen. Daarin ligt onze verlossing, onze verlichting. Een grote ziel heeft het ontroerend mooi verwoord bij het aanvaarden van zijn presidentschap, namelijk Nelson Mandela; hieronder weergegeven.

*Onze grootste angst is niet dat we onvolmaakt zijn, onze grootste angst is dat we mateloos krachtig zijn; het is ons licht, niet onze schaduw, die ons het meeste bangstigt.*

*We vragen onszelf: wie ben ik om briljant te zijn, prachtig, talentvol, fantastisch?*

*Maar, wie ben jij om dat niet te zijn?*

*Je bent een kind van God; je onbelangrijk voordoen bewijst de wereld geen dienst.*

*Er is niets verlichts aan je klein te maken opdat andere mensen zich bij jou niet onzeker zullen voelen.*

*We zijn allemaal bedoeld om te stralen als kinderen.*

*We zijn geboren om de Glorie van God, die in ons is, te openbaren!*

*Die is niet alleen maar in sommigen van ons, die is in iedereen!*

*En als wij ons licht laten stralen, geven we onbewust andere mensen toestemming hetzelfde te doen.*

*Als wij van onze eigen angst bevrijd zijn, bevrijdt onze aanwezigheid vanzelf anderen.*

*Nelson Mandela: de inaugurale rede)*